

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Бургас, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Т. Канакиева

Членове: Светла М. Цолова
Петя Ив. Петрова Дакова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
в присъствието на прокурора И. Анг. К.
като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Дакова Въззивно частно
наказателно дело № 20232000600252 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 341, ал. 1, вр. чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК.

Образувано е по жалба от адвокат В. В. от Адвокатска колегия – Бургас в качеството ѝ на упълномощен защитник на осъдения С. З. С., срещу определение № 1192/07.11.2023г., постановено по ЧНД № 1429/2023г. по описа на ОС-Бургас, с което по реда на чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК съдът е определил общо наказание на основание чл. 25, вр. чл. 23 от НК измежду наложените на С. наказания по присъди по НОХД № 5425/2020 г. и НОХД № 1634/2022 г., двете по описа на Районен съд - гр. Бургас, и по НОХД № 1359/2023 г. по описа на Окръжен съд - гр. Бургас, в размер на най-тежкото от тях, а именно наказание лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца, увеличено на основание чл. 24 от НК с шест месеца до размера от две години и четири месеца лишаване от свобода.

Съдът е определил на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. “б” ЗИНЗС така наложеното и увеличено общо наказание да бъде изтърпяно при първоначален строг режим.

На основание чл. 25, ал. 2 НК и чл.59, ал.1 и ал.2 от НК от определеното за изтърпяване общо наказание лишаване от свобода съдът е приспаднал изцяло наказанието от осем месеца лишаване от свобода, изтърпяно от С. С. по НОХД № 5425/2020 г. и по НОХД № 1634/2022 г., двете по описа на РС - гр. Бургас, както и времето, през което С. е изтърпявал наказанието, наложено му по НОХД № 1359/2023г. по описа на ОС - гр. Бургас, и времето, през което е бил задържан по НОХД № 1359/2023 г, по описа на ОС - гр. Бургас, по реда на ЗМВР до 24 часа - на 01.05.2022г.

В жалбата се сочи, че съдът неправилно е възприел необходимост от приложението на чл. 24 от НК, доколкото определеното общо най-тежко наказание се явява достатъчно да изпълни както личната, така и генералната превенция, уредени в чл.36 от НК. Моли се определението на ОС-Бургас да бъде изменено, като бъде отменено в частта относно приложението на чл. 24 от НК, алтернативно – да се намали срокът, с който съдът е увеличил общото наказание до три месеца.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитникът поддържа жалбата. Счита, че размерът на определеното общо наказание е достатъчен, за да се изпълнят целите на наказанието по смисъла на чл. 36 от НК, поради което и приложението на чл.24 от НК се явява необосновано такова. Изтъква, че осъденият С. не се установява като лице с висока степен на обществена опасност, предвид младата му възраст, и на същия следва да бъде даден шанс за поправяне в рамките на определения срок на общото наказание лишаване от свобода. В случай, че така застъпената теза не бъде възприета от съда, защитникът пледира за редуциране на срока, с който е увеличено общото наказание до по-краткия такъв от три месеца. Моли за отмяна на атакувания акт в частта относно приложението чл. 24 от НК, алтернативно - изменяване на акта и намаляване срока на увеличеното общо наказание.

Осъденият С. моли съда да измени атакуваното определение, като намали срока, с който е увеличено общото наказание.

Представителят на Апелативна прокуратура Бургас изразява становище за неоснователност на жалбата. Намира определението на окръжния съд в частта както по отношение на извършеното групиране на присъдите, така и досежно увеличеното общо наказание по реда на чл. 24 от НК, за обосновано и законосъобразно. Очертавайки предметния обхват на производството по чл.

306, ал.1, т.1 от НПК, прокурорът акцентира върху задължението на съда да извърши оценка на доказателствените факти, имащи отношение към преценката за приложимост на чл. 24 от НК. Сочи, че произнасяйки се по въпроса за общото наказание, което осъденият следва да изтърпи, съдът е ангажиран да съблюдава дали същото може да доведе до поправяне и превъзпитание на дееца и да се постигнат целите, посочени в чл. 36 от НК. В този аспект развива съображения, че изводите на първата инстанция за липса на настъпил поправителен и превъзпитателен ефект у осъдения вследствие търпените от последния до момента наказания лишаване от свобода, се явяват правилни. Счита, че не са налице основания за намаляване на постановеното от съда увеличаване с шест месеца на наложеното общо наказание. Пледира за потвърждаване на първоинстанционния акт.

Бургаският апелативен съд, проверявайки обосноваността и законосъобразността на атакуваното определение във връзка с изложените от страните доводи, намира следното:

Жалбата е неоснователна.

Въз основа на приобщените в производството по чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК доказателствени източници, пряко установяващи данни за съдимостта на осъдения С. З. С. и допълнително изисканата от въззивния съд и приложена по делото справка за изтърпени от същия наказания лишаване от свобода, се извежда следната фактология:

1. С присъда по НОХД № 5425/2020 г. по описа на РС - гр. Бургас, на С. е наложено наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален строг режим, за извършено на 30.05.2019 г. престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 5, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. А от НК. Присъдата е вляза в сила на 20.09.2022 г.

2. С определение за одобряване на споразумение от 13.12.2022г. по НОХД № 1634/2022 г. по описа на РС - гр. Бургас на С. е наложено наказание лишаване от свобода за срок от осем месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален строг режим, за извършено в периода 01.10.2020 г. - 23.03.2021 г. престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 4, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. А, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК. Определението е влязло в сила на 13.12.2022г.

С определение по НЧД № 4929/2022 г. по описа на РС – гр. Бургас на осъдения С. е определено общо наказание измежду наложените му с отделни присъди по НОХД № 5425/2020 г. и по НОХД № 1634/2022 г. - двете по описа на РС - гр. Бургас, в размер на най-тежкото от тях, а именно лишаване от свобода за срок от осем месеца, търпимо при първоначален строг режим. Определението е влязло в сила на 09.02.2023 г. Така наложеното на С. общо наказание от осем месеца лишаване от свобода е изтърпяно от последния в периода 30.09.2022 г. - 30.05.2023 г. съгласно данните от справка за съдимост на последния /спр. л.35 от чнд №1429/23г. на БОС/

3. С определение за одобряване на споразумение от 11.10.2023г. по НОХД № 1359/2023 г. по описа на ОС - гр. Бургас на С. е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален строг режим, за извършено на 01.05.2022 г. престъпление по чл. 198, ал.1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК. Определението е влязло в сила на 11.10.2023г. Съгласно приложената по делото справка от МП ГД „Изпълнение на наказанията“, Затвора - Бургас, изх. №4136/05.12.2023 год., така наложеното наказание С. търпи считано от 18.10.2023г., като понастоящем същият е и с наложена мярка за неотклонение „задържане под стража по ДП №3292 ЗМ-498/23г. на 04 РУП-Бургас /спр. л.17 от вчнд №252/23г. на БАС/.

Сведенията, съдържащи се в приложената по делото справка за съдимост установяват също така, че преди гореспоменатите три присъди, в периода 2007 - 2014 год. спрямо С. са били постановени други осем присъди /намиращи се в отношение на рецидив с разглежданите три такива/, за част от която санкционирана дейност, при наличие на предпоставките по чл. 25 вр. чл. 23 от НК са определяни общи наказания по реда на чл. 306 ал.1 т.1 от НПК, и наказанията по всички присъди – изтърпени.

При така отразените данни за съдимост на осъдения С., следвайки принципа за най-благоприятно съчетаване на наказанията по постановените присъди, правилно първоинстанционният съд е определил общо наказание измежду наложените му по НОХД № 5425/2020 г. по описа на РС-гр.Бургас, НОХД № 1634/2022 г., по описа на РС - гр. Бургас и по НОХД № 1359/2023 г. по описа на ОС - гр. Бургас, в размер на най-тежкото от определените за отделните престъпления, а именно лишаване от свобода за срок от една

година и десет месеца. Деянията по всяка от присъдите, включени в групата са извършени преди да е имало влязла в сила присъда, за което и да е от тях, предполагащо приложението на чл. 25, вр. чл. 23 от НК.

Законосъобразно с оглед отразените в справката за съдимост сведения съдът е постановил приспадане на основание чл. 25, ал.2 от НК на изтърпяното от С. наказание от осем месеца лишаване от свобода по присъди по НОХД № 5425/2020 г. и по НОХД № 1634/2022 г. - двете по описа на РС - гр. Бургас, както и срока на изтърпяното към момента наказание лишаване от свобода по НОХД № 1359/2023 г. по описа на ОС - гр. Бургас, с начало на изтърпяване - 18.10.2023г., съгласно справката от МП ГД „Изпълнение на наказанията“, Затвора – Бургас. Правилно се явява и приложението на чл.59, ал.1 и ал.2 от НК, с оглед наличните данни за задържане на С. по НОХД № 1359/2023 г. по описа на ОС - гр. Бургас на 01.05.2022г.

Отчитайки общата престъпна дейтелност на осъдения С., предмет на всяка от присъдите, включени в групата, характерът и тежестта на отделните престъпления, както и предходните осъждания на дееца, ОС-Бургас обосновано е достигнал до заключение, че в конкретния случай са налице законовите предпоставки за приложението на чл. 24 от НК. По-строгото санкциониране по този ред е само правна възможност и не е задължително за съда, но спрямо осъдения С. неговото приложение се явява необходимо и справедливо с оглед постигане целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК.

Данните от справката за съдимост на С. сочат, че деянията по присъдите, попадащи в групата, съставляват престъпления против собствеността, две от които извършени в условията на рецидив и трето - включващо упражнено от последния насилие за отнемане на чужди вещи. Касае се за престъпни посегателства, които в общата им картина разкриват висока степен на обществена опасност и завишена обществена нетърпимост, предвид ръста на тяхното разпространение.

На следващо място, не може да бъде игнорирано и обстоятелството, че извън споменатите по-горе осъждания на С., спрямо последния има постановени още осем присъди за извършени от него престъпления от общ характер. При това престъпната му дейност датира от 2005г. /от непълнолетната му възраст/, и обхваща предимно тежки умишлени

престъпления - посегателства срещу собствеността на гражданите. Характерът и интензитетът на цялостната престъпна дейност на осъдения С., която се установява като еднородна такава, сочи на завидна престъпна упоритост. Очевидно наложените до момента санкции от решаващите съдилища (пробация и лишаване от свобода, вкл. с приложение на чл. 66, ал. 1 от НК), не са способствали поправянето и превъзпитанието на С.. Нееднократното пребиваване на последния в местата за лишаване от свобода, във връзка с наложени му ефективни наказания, също не е въздействало коригиращо върху нагласите му, и не го е мотивирало към законосъобразен начин на живот. Същите тези факти, от друга страна, недвусмислено сочат на утвърдени престъпни навици и мотивират извод за висока степен на обществена опасност на личността на осъдения, изискващи ефективно и значително по-продължително корекционно въздействие. Показател за горното е фактът, че само три години по-късно след освобождаването му от затвора на 19.01.2016 год. по изтърпяване на наложено му с определение по ЧНД №4658/2014г. на РС-Бургас общо и увеличено по чл.24 от НК наказание от две години и шест месеца лишаване от свобода, същият е извършил отново престъпление против собствеността на гражданите, с квалифициращи го признаци „разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот“, и „в условията на опасен рецидив“ по НОХД №5425/2020г. на РС-Бургас /явяващо се част от съвкупността, по която БОС е определил общо наказание/. Последователно след деянието по цитираната присъда /извършено на 30.05.2019г./, в рамките на три години С. е осъществил множество нови посегателствата срещу собствеността на гражданите, действайки в съучастие с трети лица, част от които в условията на продължавано престъпление, а последното от тях и попадащо в правната квалификация на чл. 198, ал.1 от НК.

Предвид завишената обществена опасност на осъдения, изведена като характеристика от престъпните му прояви, въззивният съд възприе, че засилената наказателна репресия спрямо последния чрез приложението на чл. 24 от НК, се явява законосъобразен и оправдан подход за постигане на ефективен резултат. Правилно първата инстанция е преценила, че определеното общо най-тежко наказание от една година и десет месеца лишаване от свобода, не ще осъществи целите на наказанието така, както са посочени в чл. 36 НК, поради което следва да бъде увеличено. Фиксирайки

срока, с който следва да се увеличи общото наказание, съдът е съобразил изискването, въведено в чл.24 от НК, същото да не надминава сбора от отделните наказания, нито максималния размер, предвиден за съответното наказание.

По мнение на съда, завишаването на определеното общо наказание Лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца с още шест месеца в пълна степен съответства на обществената опасност както на извършените от дееца деяния, така и на самия деец. В този смисъл възраженията на защита, че законосъобразно определеното общо наказание на С. за престъпленията, включени в съвкупността, е достатъчно тежко, за да постигне преследваното от закона поправяне и превъзпитание на осъдения, се явяват неоснователни. Не могат да бъдат споделени също и доводите на защитата, че осъденият се установява като лице с ниска степен на обществена опасност, а също и че младата му възраст изисква да му бъде предоставен шанс за поправяне чрез корекционно въздействие върху него в рамките на срока на определеното му общо наказание. Вече бе посочено по –горе, че многобройните осъждания на С., последователността на извършените деяния, установената периодичност на същите, както и характерът на отделните престъпления, свидетелстват за трайност на формираната при него престъпна нагласа, в каквата връзка и обществената опасност на личността на същия не може да бъде премерена като ниска. Не би могло да се приеме също така, че осъденият С., който е на 32 години, е лице в млада възраст, както твърди защитата. Напротив, достигнатият от последния жизнен етап показва зряла възраст и предполага висока степен на осъзнатост на нуждата от социално желателно и законосъобразно поведение, висок морал и ценности, каквито очевидно той не е успял да изгради. Ето защо и извършвайки преценка за срока, с който следва да се увеличи определеното общо наказание, първата инстанция напълно обосновано е достигнала до заключение, че същият следва да позволява успешното протичане на корекционния процес при С., с оглед постигане на целите по чл.36 от НК. В този смисъл и срокът от шест месеца, с който е увеличил общото наказание, не може да се счете, че е завишен, респ. несъответен на целите на специалната и генералната превенция.

С оглед изложените съображения, АС-Бургас намира, че атакуваното

определени като обосновано и законосъобразно следва да бъде потвърдено, а жалбата от защитника на осъдения С. – оставена без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 341, ал. 1, вр. чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК, Бургаският апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1192/07.11.2023г., постановено по ЧНД № 1429/2023г. по описа на Окръжен съд-Бургас

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____